

Stanoviště: 6 — Správná osma

Kód: bajkal

Jsme taková správná osma. Dali jsme se dohromady někdy koncem minulého tisíciletí. Nejprve nás bylo sedm, kromě mě ještě Efko, Běčko, Jéčko, Káčko, Áčko a Péčko. O něco později jsme přibrali do party ještě Téčko, byl to borec a ukázalo se, že toho dokáže docela dost zařídít. Roky letěly a za tu dobu jsme toho fakt dost zažili. Každý z nás by mohl vyprávět. Většinou operujeme v menších skupinkách, všichni se sejdeme jen vzácně. V životě ale občas přijdou i krize. Při jedné takové jsme přišli o Péčko. Byl to dobrý chlap. Uměl v tom chodit a když někdo něco zvorál, tak přemýšlel, jak to vyžehlit. Dokonce si včas v závěti zajistil, aby jeho děcka zdělila, co v životě získal. Budiž mu země lehká. Asi o tři roky později jsme se ještě rozloučili s Áčkem. Nebylo pro ni v tomto světě místo. Staromilsky nosila zahalené vlasy a měla ráda odstíny růžové a vínové barvy. Prostě se jednoho dne sbalila a zmizela do kláštera. Na své cestě to nakonec dotáhla po mnoha letech a pomoci strejdy z Polska až na nejvyšší metu. Zbylo z nás to tvrdé jádro, šest statečných, a jsme tu, abychom pomáhali a usnadňovali lidem život. Tedy pomůžeme i vám. Prý byste rádi věděli, kde se skrývá další šifra. Je to tak? Já si to myslela! To jste měli říct hned. Ale nebojte, já vás tam dovedu. Ještě, než vám prozradím kudy a kam dál, je dobré říct, že každý má svou druhou stranu. Nejde být vždy jen dobrý. Prostě jing a jang. Třeba takový Káčko si hraje po večerech s voskem. Cejch, no dobrá, tak pečť, co nosí na zádech mu nikdo neodpáře. Ale vkus teda podle mě nemá, celý v mysliveckém a k tomu rudá pečť. Módní policii na něj! Jéčko furt něco studuje a je to děsnej hračička. Vsadil na jistotu a podal ruku menším a potřebnějším. Říká se o něm, že má rád barvu pomerančů z obrázků z čítanek. Koho nebaví čítanky může se věnovat vyššímu umění jako třeba Běčko. Když se odpoledne vydá domů líbeznou českou krajinou, uvidíte dívku s květy ve vlasech, růže, trny i bodláčí. Ještě jsem vám nepředstavila Efko. Efko jako orel, nebo jako otec, klidně i národa chcete-li. Drsné rysy a ostrý pohled, to je celý on. Je to tak trochu renesanční člověk, fušuje do kulturního i vědeckého života. Jeho neošidíte, když si objedná dva půllitry, zkontroluje si, aby hladina byla přesně na rysce i kdyby to pivo bylo třeba fialové. A už nám zbývá jen Téčko. Jak už zaznělo, přidal se k nám jako poslední, ale to mu neubralo na síle. Když bylo třeba přenesl na zádech i náhrobní kameny z židovského hřbitova. A ta klenba jeho ramen, och, tu by mu kromě mě záviděla kdejaká barokní i gotická stavba. Nadpozemská síla tak vyrovnává jeho zrakový a vlasový hendikep.

Tak, teď už nás musíte znát jako své boty. A že nevíte, kam dál? Tak dejte na má slova a přečtete si je znova. A pak už vás zvu k sobě!